

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КОДИФІКАЦІЇ
ЕКОЛОГІЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА**

Реалізація державної екологічної політики потребує ефективного функціонування системи законодавства для врегулювання екологічних відносин. Правотворча діяльність держави полягає не лише в прийнятті нормативно-правових актів, а й у систематизації, тобто у їх впорядкуванні та вдосконаленні. Наявність сукупності нормативно-правових актів, в яких одні норми дублюються, а інші є застарілими, за відсутності єдиного кодифікованого акта для врегулювання екологічних відносин загалом і становить необхідність оновлення та вдосконалення екологічного законодавства України.

Кодифікація актів екологічного законодавства полягає в об'єднанні нормативно-правових актів у єдиний, логічно цілісний акт зі зміною їх змісту. У процесі кодифікації екологічного законодавства мають усуватися застарілі правові акти і протиріччя в них, створюватися нові правила поведінки, забезпечуватися їх узгодженість між собою, досягатися логічна послідовність у правовому регулюванні суспільних відносин [1, с. 64].

На нашу думку, в Україні існує необхідність впровадження єдиного кодифікованого акта для врегулювання екологічних відносин – Екологічного кодексу України.

Необхідність проведення нової кодифікації екологічного законодавства України зумовлена тим, що Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» був прийнятий ще за радянських часів і вже істотно застарів. Він не забезпечує системної екологізації усіх сфер суспільного життя. Новий етап кодифікації екологічного законодавства України пов'язаний не тільки зі змістом відповідного процесу, а й із формою майбутнього системоутворюючого акту. Ним має стати Екологічний кодекс України. Це відповідає сучасним європейським тенденціям. Підготовка проектів таких кодексів здійснюється нині в Росії, Німеччині, Республіці Білорусь та ряді інших країн [2, с. 4-5].

Ідею запровадження в Україні Екологічного кодексу також підтримує ряд вчених-правознавців: В.І. Андрейцев, А.П. Гетьман, Г.І. Балюк, І.І. Каракаш, В.В. Костицький та інші.

Впровадження Екологічного кодексу України повинно забезпечити:

- 1) краще структурування чинного екологічного законодавства;

- 2) ліквідацію повторів та неузгодженості норм, що регулюються вищезазначеним законодавством;
- 3) ефективну переробку, упорядкування, оновлення правових норм;
- 4) вдосконалення правових норм із врахуванням зарубіжного законодавства;
- 5) впровадження правових норм з урахуванням судової практики;
- 6) оновлення і систематизацію законодавства з використанням доктринальних вчень у сфері регулювання екологічних відносин;
- 7) усунення прогалин та колізій в екологічному законодавстві.

Проблематика запровадження Екологічного кодексу України полягає в тому, що існує широкий спектр нормативно-правових актів, в яких містяться норми, що регулюють екологічні правовідносини і у зв'язку з цим постає логічне питання про подальшу чинність та актуальність цих законів. Враховуючи це виникає необхідність внесення змін до відповідних нормативно-правових актів, необхідність втрати чинності деяких з них, або окремих статей, які в них містяться. Це насамперед зумовлено уникненням дублювання норм. Тому такі зміни у законодавстві вимагають поетапного, комплексного, якісного та детального підходу.

На даний час серед великої кількості науковців, які висловлювали свої позиції щодо удосконалення екологічного законодавства, відсутня єдина достатньо обґрунтована науково-методологічна концепція, що у свою чергу ускладнює та сповільнює законодавчі зміни з приводу даного питання. Невирішеним на доктринальному рівні на даний час залишається і питання про співвідношення Екологічного кодексу України з іншими природоресурсними кодексами.

Щодо міжнародної практики, то слід зазначити, що Екологічний кодекс існує у Франції з 2000 року; у Республіці Казахстан з 2007 року; у республіці Татарстан з 2009 року; у Киргизстані з 2009 року та інших країнах. Отож досвід функціонування Екологічного кодексу є у різних країнах світу, що ще раз підкреслює необхідність та доцільність прийняття і в Україні даного кодексу.

Таким чином, наразі в Україні існує необхідність впровадження Екологічного кодексу України, в якому б містилися усі правові норми для врегулювання екологічних відносин. У свою чергу вони повинні відповідати не тільки Конституції України та екологічному законодавству, яке систематизується, а й сучасним вимогам європейського та міжнародного законодавства. Крім цього, при розробці Екологічного кодексу слід враховувати не тільки чинні норми, що містяться у різних законах, а й судову практику з питань екологічних правовідносин. Адже саме вона допомагає звернути увагу на наявні прогалини і колізії в екологічному законодавстві, які неодмінно повинні бути усунені з прийняттям Екологічного кодексу України.

Список використаних джерел

1. Каракаш І.І. Актуальні проблеми систематизації сучасного екологічного законодавства України / І.І. Каракаш // Актуальні проблеми держави і права. 2018. Випуск 80. С. 63-70.

2. Шемшученко Ю.С. Актуальні проблеми кодифікації національного та міжнародного екологічного права / Ю.С. Шемшученко // Право України. 2011. № 2. С. 4-10.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Платонова Є.О.